کد خبر: ۳۹۷۳۱۸
یکشنبه ۲۵ اردیبهشت ۱۴۰۱ ۱۳:۲۸

چرا همدلی لازم با مرگ ابوعاقله به چشم نیامد؟

شیرین ابوعاقله زنی شجاع بود که مظلومیت مردم فلسطین را روایت می‌کرد. او گزارشگر شبکه الجزیره بود و به دلیل حضور در صحنه کرانه باختری، حضور ارتش اشغالگر اسراییل و پیامدهای تد اوم شهرک‌نشینی‌های این رژیم و ظلم و ناامنی تحمیل شده به فلسطینیان را به تصویر می‌کشید.

به گزارش سایت خبری پرسون، آذر منصوری در یادداشتی نوشت: شیرین ابوعاقله زنی شجاع بود که مظلومیت مردم فلسطین را روایت می‌کرد. او گزارشگر شبکه الجزیره بود و به دلیل حضور در صحنه کرانه باختری، حضور ارتش اشغالگر اسراییل و پیامدهای تد اوم شهرک‌نشینی‌های این رژیم و ظلم و ناامنی تحمیل شده به فلسطینیان را به تصویر می‌کشید. رسالتی بس عظیم که خبرنگاران و گزارشگران شجاع، آن را در رسانه به خوبی روایتگری می‌کنند.

او چند روز گذشته توسط ارتش اسراییل در کرانه باختری کشته شده است و حالا هم دولت امریکا و هم سازمان ملل خواستار پیگیری و شناسایی عوامل قتل او شده‌اند. اشغالگران حتی تحمل مراسم تشییع و پیکر بی‌جان او را نداشتند.

به راستی چه ظلمی از این آشکارتر؟ امید که مرگ مظلومانه او عاملی برای بازدارندگی و توقف شهرک‌نشینی و اشغالگری و ناامنی تحمیل شده به مردم فلسطین باشد و روایت او را کامل کند.اما در حالی که قاعده مرسوم همه عدالت‌جویان و ظلم‌ستیزان این است که هر جا ظلمی دیدند، نسبت به آن اعتراض کنند و پیگیر اعاده حق مظلوم باشند، سوال این است که چرا در کشور ما این واکنش‌ها در سطح رسانه‌ها و نهادهای حکومتی خلاصه می‌شود؟

این واقعیت زمانی آشکارتر به رخ کشیده می‌شود که وقتی کسی از کشته شدن شیرین توسط ارتش اسراییل مطلبی می‌نویسد یا پستی می‌گذارد، با واکنش همدلانه‌ای از سوی مخاطبان یا کاربران مواجه نمی‌شود و چه بسا انگشت اتهام هم به سوی او گرفته می‌شود؟به راستی چرا چنین است؟ چرا در جامعه ایران (نه آنچه از رسانه‌های رسمی مانند صدا و سیما و... انعکاس می‌یابد) تجاوز روسیه به اوکراین محکوم می‌شود...

اما حساسیت و همدلی لازم نسبت به مردم مظلوم فلسطین و... به چشم نمی‌خورد؟ ساده‌انگاری است اگر باز هم عده‌ای بگویند، مقصر همه اینها فضای مجازی است و لابد و در نتیجه باید در آن را گل گرفت. به نظرم علت را باید در نوع رفتار دوگانه و متناقض حکمرانی در ایران جست‌وجو کرد.

نمی‌شود از یک سو کشتار مظلومان و مسلمانان را در نقطه یا نقاطی از جهان محکوم کرد و در همراهی با آنها از توان لجستیک کشور هم مایه گذاشت، اما وقتی مسلمانان در نقطه‌ای دیگر توسط حکومت دوست کشته می‌شوند، سکوت کرد؟ نمی‌شود تجاوز و اشغالگری را در فلسطین محکوم کرد، اما هجوم ارتش روسیه به اوکراین را در راستای بهبود اوضاع منطقه قلمداد کرد. نمی‌شود بعد از سال‌ها که از کشته شدن هاله سحابی در مراسم تشییع پدرش می‌گذرد و هنوز عاملان مرگ او شناسایی و معرفی و مجازات نشده‌اند، به کشته شدن مظلومانه شیرین ابوعاقله اعتراض کرد، آنچه باعث عدم همدلی جامعه ایران با مرگ شیرین ابوعاقله می‌شود، مجموعه‌ای از استانداردهای دوگانه و تناقض‌هاست که در چنین مواقعی به رخ کشیده می‌شود.

چیزی به نام ظلم خوب و ظلم بد، متجاوز و اشغالگر خوب و متجاوز و اشغالگر بد وجود ندارد. ظلم و تجاوز و اشغالگری یک معنی بیشتر ندارد و ظالم، ظالم است. این استانداردهای دوگانه در کنار انواع گسست‌ها، ذیل بی‌اعتمادی به حکمرانی باعث مظلومیت دوچندان امثال شیرین ابوعاقله در جامعه ایران شده است. تناقض‌ها و استانداردهای دوگانه را دریابید و برای آن چاره‌ای غیر از رویکردها و رفتارهای سلبی و قهری پیدا کنید.

منبع: روزنامه اعتماد